

โครงการเทศนา เรื่องชีวิตที่มั่นใจในความรอด

พระธรรม ฮีบรู บทที่ 9-10

เรียบเรียงโดย อรวรรณ พันธุ์แก้ว

ในการดูแลของ ศจ.ดร.มาโนช แจ่มमुख

โครงการเทศนา:

1. ผู้ที่ได้รับความรอดจะเป็นผู้บริสุทธิ์ 9:1-10:18
 - 1.1 ไม่ใช่บริสุทธิ์เพราะมนุษย์
 - 1.2 บริสุทธิ์เพราะพระเยซูคริสต์
2. ผู้ที่ได้รับความรอดต้องมีการสำแดง 10:19-34
 - 2.1 สำแดงด้วยหัวใจ
 - 2.2 สำแดงด้วยการกระทำ
3. ผู้ที่ได้รับความรอดต้องมั่นใจในผลที่จะได้รับ 10:35-39
 - 3.1 มั่นใจว่าพระเจ้าจะประทานบำเหน็จ
 - 3.2 มั่นใจว่าพระเจ้าคุ้มครองรักษาจนถึงที่สุด

หัวข้อ : ชีวิตที่มั่นใจในความรอด

คำนำ :

มีชายคนหนึ่ง เขาเป็นคนที่พึ่งพ้นโทษออกมาจากคุก เมื่อกลับไปบ้านไม่มีใครต้องการพบเขา ไม่มีคนยอมรับเขา เขารู้สึกเสียใจผิดหวัง และหมดหวังในชีวิต เพราะเขาไม่ได้รับการอภัยจากครอบครัวรวมทั้งเพื่อน ๆ

วันหนึ่ง ขณะที่เขาเดินโซซัดโซเซเขา เขาก็เห็นว่าในสนามกีฬา มีงานเลี้ยงใหญ่โต ทุกคนล้วนแต่ใส่เสื้อผ้าสวย ๆ งามๆ เขาอยากเข้าไปร่วมงานเลี้ยงนั้น แต่ทว่า เขาไม่มีเสื้อผ้าดี ๆ และไม่มีบัตรเชิญ ขณะที่เขากำลังจะเดินออกมาจากที่นั่น มีชายสูงอายุคนหนึ่งซึ่งสังเกตเห็นเขาตั้งแต่แรก เดินเข้ามาหา

และถามว่า ทำไมเขาถึงไม่เข้าไปในงานเลี้ยง เขาจึงตอบว่า เขาไม่มีบัตรเชิญ และไม่มีเสื้อผ้าดี ๆ จึงไม่กล้าเข้าไป

เมื่อชายคนนั้นได้ยินจึงมอบบัตรเชิญให้กับเขาและหาเสื้อผ้าให้เขาใส่ แต่น่าเสียดาย แม้ว่าเขาจะได้รับสิ่งนี้ เขาก็ยังไม่มั่นใจว่า แท้จริงเขามีค่าที่จะเข้าไปในงานเลี้ยงนั้นเขากลัวว่าเขาจะถูกปฏิเสธจากเจ้าของงาน เพราะเขาเป็นคนไม่ดี เมื่อคิดดังนั้น เขาจึงเดินจากไปโดยไม่มีโอกาสรู้ว่า ผู้ที่ให้บัตรเชิญกับเขาก็คือ เจ้าของงานนั่นเอง

ประโยคสร้างความต้องการ :

เราเคยรู้สึกอย่างชายคนนี้หรือไม่ เมื่อเราับเชื่อพระเยซูคริสต์ เรามั่นใจในความรอดของเราไหม มั่นใจไหมว่าเราจะได้อยู่กับพระองค์ และเข้าไปร่วมงานเลี้ยงกับพระองค์

ประโยคสรุป :

คริสเตียนทุกคนต้องมีชีวิตที่มั่นใจในความรอดของเรา

ประโยคคำถาม :

เราจะมีชีวิตที่มั่นใจในความรอดได้อย่างไร

ประโยคเชื่อมโยง :

พระธรรมฮีบรู 9-10 ได้บอกความจริงให้เรามั่นใจในความรอดอย่างน้อย 3 ประการด้วยกัน

อ่านพระธรรมฮีบรู 9:23-28

1. ผู้ที่ได้รับความรอดจะเป็นผู้บริสุทธิ์ 9:1-10:18

1.1 ไม่ใช่บริสุทธิ์เพราะมนุษย์

อย่างที่เรารู้กันมาบ้างแล้วในพระธรรมฮีบรูเกี่ยวกับเรื่องของปุโรหิต ฮีบรู บทที่ 9 กำลังบอกว่า ระบบของปุโรหิตนั้นไม่สามารถทำให้เราบริสุทธิ์ได้ 100% ฮีบรูบทที่ 9 คำว่า โลกียศักดิ์สิทธิ์ สถานที่คือ สถานที่นมัสการที่มนุษย์สร้างขึ้น

ฮีบรู บทที่ 9 ได้บรรยายถึงสภาพของสถานที่นมัสการที่ทำด้วยมือของมนุษย์ มีรายละเอียดต่าง ๆ มากมายที่มนุษย์สรรหามาเพื่อถวายแด่พระเจ้า และบรรยายถึงความยากลำบากที่มนุษย์จะเข้าไปพบพระเจ้าได้ เพราะมนุษย์ที่จะพบพระเจ้าจะต้องบริสุทธิ์ 100% แต่ไม่มีมนุษย์คนไหนที่เป็นเช่นนั้น พระเจ้าจึง

ตั้งมหาปุโรหิตขึ้นมาเพื่อให้เขาเป็นตัวแทนประชาชนถวายเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับบาปที่ไม่เจตนา แต่สิ่งนี้ แท้จริงไม่ได้ทำให้มนุษย์กลายเป็นผู้บริสุทธิ์ แต่กำลังทำเพื่อเป็นสิ่งที่ชี้เตือนว่า มนุษย์มีความบาป และเป็นคนบาป (9:1-10)

มนุษย์เริ่มทำบาป ตั้งแต่สมัยอาดัม และเลือกที่จะไม่เชื่อฟังพระเจ้า จึงตกอยู่ในความบาป และค่าจ้างของความบาปก็คือความตาย มนุษย์จึงพยายามหาทางคืนดีกับพระเจ้า แต่ก็ไม่สามารถทำได้อย่างสมบูรณ์ ทุกปีมนุษย์ยังต้องนำเครื่องบูชามาถวายแด่พระเจ้า เพื่อเตือนว่าตนเองเป็นคนบาป เราไม่สามารถลบความบาปของเราได้ด้วยการกระทำของเรา

ตัวอย่าง : จิตแพทย์คริสเตียนได้กล่าวว่า เมื่อมีคนทำผิด และมาขอความช่วยเหลือรักษาจิตใจที่รู้สึกผิด ความสามารถของเขาก็คือ สามารถทำให้คน ๆ นั้นไม่รู้สึกว่าตนเองมีความผิดอีกต่อไป แต่ว่าเขาไม่สามารถที่จะลบล้างความผิดได้

1.2 บริสุทธิเพราะพระเยซูคริสต์

ฮีบรู 9:11-10:18 ได้พูดถึงการชำระบาปโดยพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นการลบล้างบาปได้อย่างถาวร (9:14) เราสามารถเข้าเฝ้าพระเจ้าได้โดยทางพระโลหิตของพระเยซูคริสต์นั่นหมายถึงว่าเรากลายเป็นผู้บริสุทธิ์ 100% โดยไม่ต้องอาศัยเครื่องบูชา เลือดแพะ เลือดแกะ แต่เป็นเลือดของผู้บริสุทธิ์คือพระเยซูคริสต์

ในขณะที่เราเป็นคนบาป พระเยซูคริสต์ยอมตายแทนเรา (โรม.5:7-8) พระองค์ทรงสำแดงความรักของพระองค์ต่อเรา แม้ว่าเราไม่สมควรจะได้รับ แต่พระองค์ทรงมอบให้ เพื่อเราสามารถกลับคืนดีกับพระเจ้า ได้รับความรอดนิรันดร์ ตั้งแต่พระคัมภีร์เดิมจนถึงพระคัมภีร์ใหม่ แท้จริงพระเจ้าทรงบอกเราเสมอว่า พระองค์ไม่ได้ต้องการเครื่องบูชาใด ๆ นอกจากใจของเรา และความใกล้ชิดสนิทสนมที่พระองค์ต้องการมอบให้กับเรา (ฮีบรู.10:5-10, โสเสยา.6:6, โรม.12:1) เมื่อเราไม่สามารถไปถึงพระองค์ได้ พระเยซูจึงยอมสละพระองค์เอง เพื่อเป็นทางนำเราไปสู่พระบิดานิรันดร์

ตัวอย่าง : ผู้หญิงคนหนึ่งได้ช่วยลูกออกจากกองไฟเมื่อเขายังเด็ก เมื่อโตมาลูกไม่ยอมรับเขา เพราะเห็นแม่หน้าตาน่าเกลียด แต่ในที่สุดเมื่อเขารู้ความจริงว่าที่แม่มีหน้าตาเช่นนี้เพราะความรักที่มีต่อเขา ยอมฝ่าความตาย เพื่อลูกจะได้มีชีวิตรอด

พระเยซูยอมตามเพื่อเราจะได้รับชีวิตเช่นกัน ดังนั้นเมื่อเราเชื่อพระองค์เราจึงควรที่จะมั่นใจถึงความรักของพระองค์ ว่าพระองค์ทรงเป็นทางที่นำเราไปถึงความรอดจริง ๆ ให้เรามีชีวิตอยู่ด้วยความมั่นใจในความรอดที่เราได้รับจากพระเยซูคริสต์ผู้ทรงยอมตายเพื่อเรา

2. ผู้ที่ได้รับความรอดต้องมีการสำแดงออก 10:19-34

2.1 สำแดงด้วยหัวใจ

เมื่อเราได้รับความรอดแล้ว เราจึงไม่ควรจะอยู่เฉย ๆ เราน่าจะสำแดงออกมาด้วยหัวใจของเรา พระธรรมฮีบรูกำลังบอกว่า ผู้ที่ได้รับความรอด เขาจะสำแดงความประพฤติของเขาด้วยหัวใจของเขา (10:19-23) เขาจะมีความกล้าที่จะเข้ามาหาพระเจ้า ใฝ่ใจพระองค์ มีความบริสุทธิ์ใจต่อพระเจ้า

ตัวอย่าง : ดาวิดเมื่อทำผิดเรื่องบัทเชบา และเมื่อนาธันมาเตือนเขา เขาพร้อมที่จะเข้ามาหาพระเจ้าด้วยความจริงใจ และมั่นใจว่าพระองค์ทรงให้อภัยเขาอย่างแน่นอน เขาใฝ่ใจพระเจ้าของเขา ดังนั้นเขาจึงมั่นใจในความบริสุทธิ์ของเขา เขาจึงมีความสุข และได้เขียนบทสดุดี 32 ให้เราให้เห็นถึงชีวิตที่ได้รับการอภัย ความชื่นใจ และความสุข เมื่อได้รับความรอดจากพระเจ้า

ดังนั้น เมื่อเรามั่นใจว่า พระเจ้าประทานความรอดให้เรา เราแน่ใจแล้ว เราจึงควรมีหัวใจที่ชื่นชมยินดี หัวใจที่มอบให้กับพระเจ้าเต็มที ชื่นชมในพระองค์ ใฝ่ใจพระองค์และพบสันติสุขในพระองค์

2.2 สำแดงด้วยการกระทำ

นอกจากเราจะมีหัวใจที่อยากจะสำแดงถึงความรอดแล้ว เราควรมีการกระทำให้คนอื่นได้รับรู้ด้วยว่าเรามีชีวิตที่ได้รับความรอดจากพระเจ้าแล้ว (10:24-34)

ในที่นี้กำลังบอกให้เราสำแดงชีวิตแห่งความรอดออกมาเป็นการกระทำ เช่น การสำแดงความรัก การหนุนใจ การมาร่วมนมัสการ มีความอดทน

ในพระธรรมฮีบรู ผู้เขียนได้หนุนใจคริสเตียนที่กำลังประสบกับความทุกข์อย่างใหญ่หลวงเนื่องจากการข่มเหง เพราะในสมัยนั้น ถ้าใครเปิดเผยตัวว่าเป็นคริสเตียนจะต้องถูกข่มเหงอย่างหนัก อาจจะต้องถูกจับขังคุก หรืออาจจะต้องถูกประหารชีวิต ดังนั้น จึงมีคริสเตียนหลายคนหันกลับจากทางของพระเจ้า ผู้เขียนจึงหนุนใจในเขามั่นคงในความเชื่อและสำแดงความเชื่อออกมา (ฮีบรู.12:4) พวกเขา ยังไม่ได้ต่อสู้เท่ากับที่พระเยซูทำ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ควรกลัวที่จะอยู่ฝ่ายพระเยซู

หลายครั้งเราอาจจะต้องพบกับเหตุการณ์ที่ดูเหมือนถูกข่มเหงจากคนรอบข้าง สถานการณ์ดูเหมือนเลวร้าย แต่ให้เรายืนหยัดในความเชื่อของเรา ทำตัวให้สมกับที่เราได้รับความรอดและพระคุณของพระเยซูคริสต์ ให้เรามั่นใจในการช่วยเหลือของพระองค์พระเจ้าผู้ศิรัสมกับเราเสมอ

3. ผู้ที่ได้รับความรอดต้องมั่นใจในผลที่จะได้รับ 10:35-39

3.1 มั่นใจว่าพระเจ้าจะประทานบำเหน็จ

เมื่อเราทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า และอดทนจนถึงที่สุด พระเจ้าจะประทานบำเหน็จให้กับเราด้วย พระเจ้าไม่เคยให้เราทำโดยที่ไม่มี ความหวัง ไม่รู้ว่าจะต้องทำไปทำไม พระเจ้ารู้จักเรามากกว่าที่ตัวเรารู้จักตัวเอง (10:35-36)

คำว่า บำเหน็จ ตามพจนานุกรม หมายถึง รางวัลค่าเหนื่อย ค่าความชอบธรรม พระเจ้าบอกว่า พระองค์จะประทานบำเหน็จอันยิ่งใหญ่ นั่นหมายถึงรางวัลที่ยิ่งใหญ่แน่นอนที่เราไม่สามารถรู้ได้ว่ารางวัลของพระองค์เป็นอย่างไร แต่เรารู้ว่าเราจะได้รับรางวัลที่ยิ่งใหญ่

ตัวอย่าง : ข้าราชการ เมื่อเกษียณอายุ เขาจะได้รับบำเหน็จ ซึ่งเป็นเงินที่มากกว่าเขาทำงานหลายเท่าของเงินเดือนที่ได้รับ รวมทั้งบางคนก็ได้รับยศเพิ่มขึ้น เช่น ทหาร เมื่อเกษียณอายุ นอกจากจะได้รับเงินบำเหน็จแล้วยังมียศทางทหารเพิ่มขึ้นด้วย นี่คือรางวัลแห่งความดีของเขาที่มานะบากบั่นรับใช้ประเทศชาติมาตลอดชีวิต คริสเตียนเราจะได้รับบำเหน็จจากพระเจ้าเช่นกัน เมื่อเราได้บำเหน็จเราก็จะชื่นชมยินดี แต่ถ้าเราไม่ได้รับบำเหน็จเราก็จะไม่ชื่นชมยินดีเท่าไร (1 โครินธ์.3) บอกว่าพระเจ้าจะพิสุทธิ์การทำงานของเร

แน่นอนว่าทุกคนจะรอดแน่ แต่เราจะรอดแบบไหน จะรอดแบบรอดจากไฟ หรือเราจะรอดด้วยความชื่นชมยินดี และมีโอกาสเข้าไปรับบำเหน็จจากพระเจ้า เราจะต้องดำเนินชีวิตด้วยความหวังในพระเจ้า เราต้องมั่นใจว่าเมื่อเราทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า ในวันที่พระองค์เสด็จมาพระองค์จะประทานบำเหน็จให้เรา อย่าให้เราเมื่อยล้าในการทำความดี

3.2 มั่นใจว่าพระเจ้าจะคุ้มครองรักษาจนถึงที่สุด

เรารู้ว่า พระธรรมฮีบรู เขียนขึ้นขณะที่คริสเตียนถูกข่มเหงอย่างหนัก แน่แน่นอนว่าอาจมีคนไม่มั่นใจว่าเขาจะรักษาความรอดไว้ได้หรือไม่ และในวันสุดท้ายเขาจะยังได้รับความรอดอยู่หรือเปล่า แต่ผู้เขียนให้ความมั่นใจกับเขาว่า เขาจะได้รับความรอดแน่ พระเจ้าจะปกป้องคุ้มครองเขาไว้จนถึงวันสุดท้ายถ้าเขาเชื่อพระองค์ (10:37-39)

คำว่า ปลอดภัย ภาษาอังกฤษ ใช้คำว่า saved ซึ่งอาจแปลได้ว่า รักษาช่วยกู้ช่วยชีวิต

นั่นหมายความว่า ถ้าเรายังยืนมั่นในความเชื่อของเรา พระเจ้าทรงสัตย์ซึ้งธรรม พระองค์จะทรงรักษาเราไว้พระองค์จะทรงช่วยกู้เรา ช่วยชีวิตของเรา และเราจะได้รับความรอดอย่างแน่นอนในวันสุดท้ายที่พระองค์เสด็จมา เราต้องมั่นใจในการคุ้มครองของพระเจ้า อย่างกลัวการข่มเหงพระเจ้าบอกว่า

การแก้แค้นจะเป็นของพระองค์ (ฮีบรู.10:30) แม้ว่าธรรมชาติของพระเจ้าจะต้องอดทนต่อการข่มเหงหรือการถูกเอาเปรียบ แต่พระเจ้าก็ทรงยุติธรรมเสมอ เราต้องไว้วางใจพระองค์

ตัวอย่าง : เมื่อกษัตริย์ดาวิดถูกไล่ล่า โดยอับซาโลมลูกชายของเขา เขาไม่ได้คิดจะโต้ตอบหรือแก้แค้น เพียงแต่อธิษฐานกับพระเจ้า ให้พระเจ้าช่วย และสั่งสอนลูกชายของเขา (สดุดี.3:8-9) เขาอธิษฐานด้วยความไว้วางใจพระเจ้าจะช่วยกู้ และจัดการกับศัตรูให้กับเขา

ในชีวิตของเราอาจดูเหมือนว่าเราเสียเปรียบ เราต้องอดทนต่อการดูถูกดูหมิ่นเหยียดหยาม แต่ให้เราไว้วางใจพระเจ้า พระองค์ยุติธรรมสำหรับลูกของพระองค์เสมอให้เรามั่นใจว่า เมื่อเราต้องประสบปัญหาพระเจ้าเป็นกำลังและความช่วยเหลือยามยากลำบาก พระองค์จะไม่ปล่อยเราหรือทอดทิ้งเรา

สรุป :

ชีวิตที่มั่นใจในความรอดนั้น เราจะต้องรู้ความจริงอย่างน้อย 3 ประการคือ เราต้องมั่นใจในความบริสุทธิ์ที่เราได้รับทางพระเยซูคริสต์ สำแดงชีวิตแห่งความรอดและมั่นใจในผลที่ได้รับในวันสุดท้าย

ถ้าเรามีชีวิตที่มั่นใจในความรอดที่เราได้รับ เราก็จะยึดมั่นในความเชื่อ และไม่ทอดทิ้งพระเจ้าเลย

เมื่อโยเซฟได้สูญเสียคู่มั่นของเขา ก่อนที่เขาจะแต่งงานเพียงวันเดียว เขารู้สึกถึงความโหดร้ายของชีวิต เขาเสียใจมากหลังจากนั้น เขาก็ถูกเพื่อน ๆ ค่อย ๆ หนีห่างไปที่ละคน สุขภาพเริ่มย่ำแย่ลงทุกวัน ทุกนาทีที่เขาใช้ชีวิตอยู่ แม้ไม่มีใครอยู่เคียงข้างเขา แต่เขารู้ว่าเขามีพระเจ้า เขายึดพระเจ้าเอาไว้เป็นเพื่อนของเขา และเขาได้แต่งเพลง ชื่อ “มีสหายเลิศคือพระเยซู” ขึ้นมา

แม้ว่าชีวิตจะต้องพบกับความเลวร้าย ให้เรามั่นใจว่าพระเจ้าจะอยู่เคียงข้างเราเสมอ พระองค์ทรงตายเพื่อเราด้วยความรัก พระองค์จะรักษาเราไว้ตลอดนิรันดร์ ขอเพียงให้เรามีความมั่นใจในพระองค์

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 57 ฉบับที่ 309 มีนาคม – เมษายน 2006, หน้า 42-45.